

PALI

UDHËTIME ME AVENTURA

TREGUAR NGA CARINE MACKENZIE

ILUSTRIMET NGA FRED APPS

© Carine Mackenzie, 1999

Reprinted 2004, 2007, 2009, 2014

Published by Christian Focus Publications, Geanies House,
Fearn, Tain, Ross-shire, IV20 1 TW, Scotland, U.K.

www.christianfocus.com

Përkthyer në gjuhën shqipe nga MISIONI I MUNDSHËM, 2015

Botim i ripunuar nga ZGG-ALBANIA, 2019

Redaktuar nga: Mirela Zefi

Koordinatorë: Willemien van Schothorst

Jeta e Palit ndryshoi rrënjësisht pasi Perëndia i foli atij gjatë rrugës për në Damask. (Mund ta lexosh këtë histori në një tjetër libër të titulluar Sauli -“Mrekullia në mes të rrugës”)

Edhe emri i tij ndryshoi nga Sauli, në Pal. Zoti e dërgoi Palin në shumë vende interesante për të ndarë Lajmin e Mirë të Ungjillit.

Ai udhëtoi përmes gjithë ishullit të Qipros me mikun e tij Barnabën dhe ndihmësin e tyre, Markun. Atje Pali ndau Ungjillin dhe pavarësisht kundërshtimeve, guvernatori besoi në Jezusin.

Në Listër, Pali dhe Barnaba u takuan me një të paralizuar, i cili nuk kishte ecur kurrë në jetë. Ai dëgjonte me vëmendje ndërsa Pali fliste. Kur Pali e pa, e kuptoi që ky burrë kishte besimin për t'u shëruar, prandaj i tha: "Ngrihu në këmbë!"

Menjëherë burri kërceu në këmbë dhe nisi të ecte.

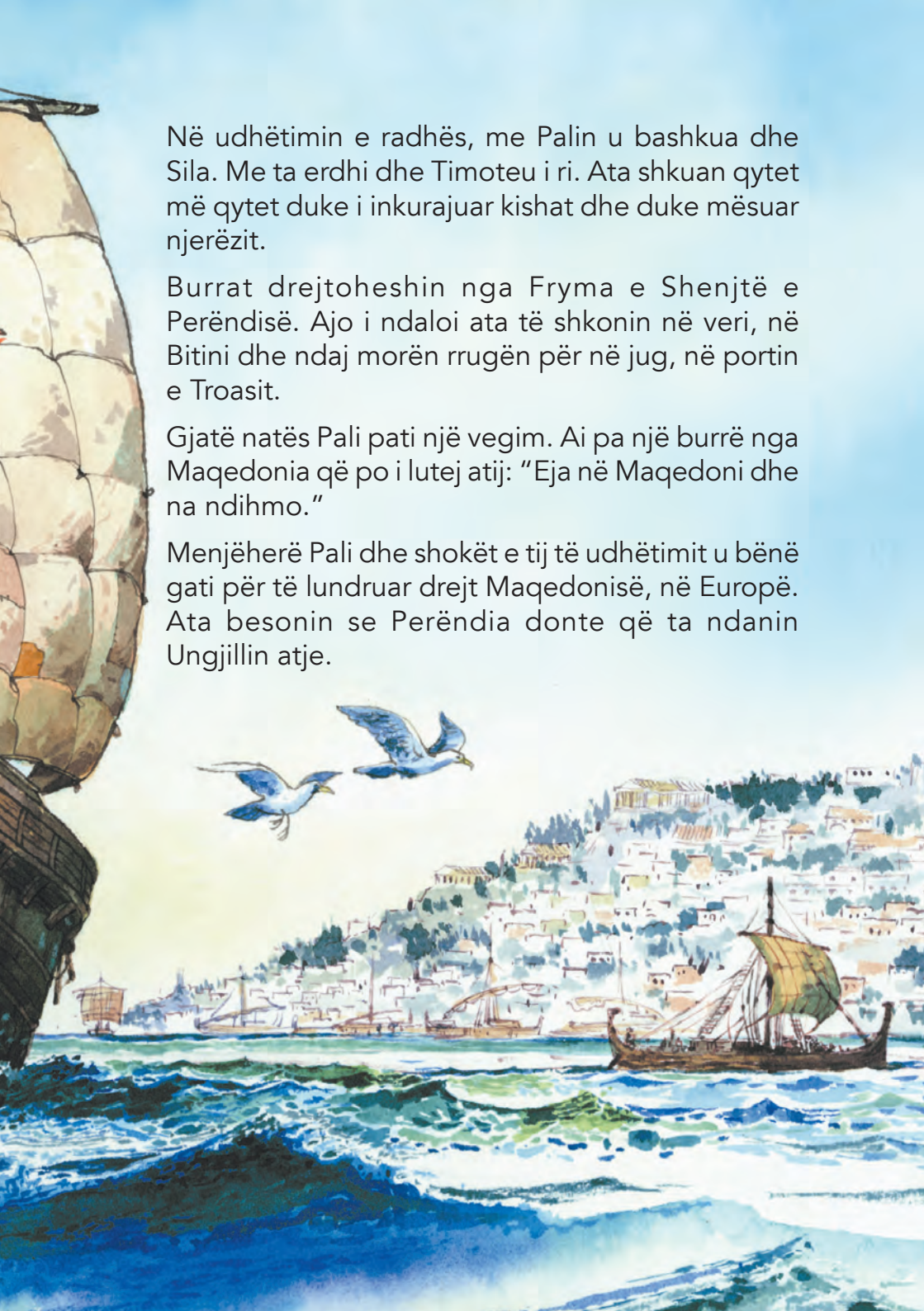
Turma e njerëzve u habit kaq shumë nga kjo gjë, sa ata gabimisht menduan se Pali dhe Barnaba ishin perëndi dhe donin t'i adhuronin si të tillë. Kjo gjë i mërziti shumë Palin dhe Barnabën. "Ne jemi vetëm njerëz si ju" kundërshtuan ata. "Mos na adhuroni ne. Adhuroni Perëndinë e gjallë që krijoi qiejt dhe tokën dhe gjithçka që ju nevojitet."

Menjëherë, turma ndryshoi krejtësisht dhe nisën ta qëllonin Palin me gurë. Ata e nxorën zvarrë jashtë qytetit dhe e lanë aty gati të vdekur, por me ndihmën e disa miqve, ai arriti të ngrihej dhe të kthehej në Listër.

Në udhëtimin e radhës, me Palin u bashkua dhe Sila. Me ta erdhi dhe Timoteu i ri. Ata shkuan qytet më qytet duke i inkurajuar kishat dhe duke mësuar njerëzit.

Burrat drejtoheshin nga Fryma e Shenjtë e Perëndisë. Ajo i ndaloi ata të shkolin në veri, në Bitini dhe ndaj morën rrugën për në jug, në portin e Troasit.

Gjatë natës Pali pati një vegim. Ai pa një burrë nga Maqedonia që po i lutej atij: “Eja në Maqedoni dhe na ndihmo.”

Menjëherë Pali dhe shokët e tij të udhëtimit u bënë gati për të lundruar drejt Maqedonisë, në Europë. Ata besonin se Perëndia donte që ta ndanin Ungjillin atje.

Kur arritën në Filipi, ata ndaluan atje për disa ditë. Ditën e Shabatit dolën jashtë qytetit përgjatë bregut të lumit, ku shumë gra ishin mbledhur për t'u lutur. Pali ndau Fjalën në atë grup.

Lidia ishte një sipërmarrëse e cila merrej me shitjen e cohërave të bukura të purpurta. Ajo i njihte mësimet e Fjalës së Perëndisë. Atë ditë, Perëndia hapi zemrën e Lidias që ajo të pranonte mesazhin e Palit dhe të bëhej një besimtare e vërtetë.

Lidia dhe familja e saj u pagëzuan. Pastaj, gruaja e bindi Palin dhe shokët e tij që të qëndronin në shtëpinë e saj.

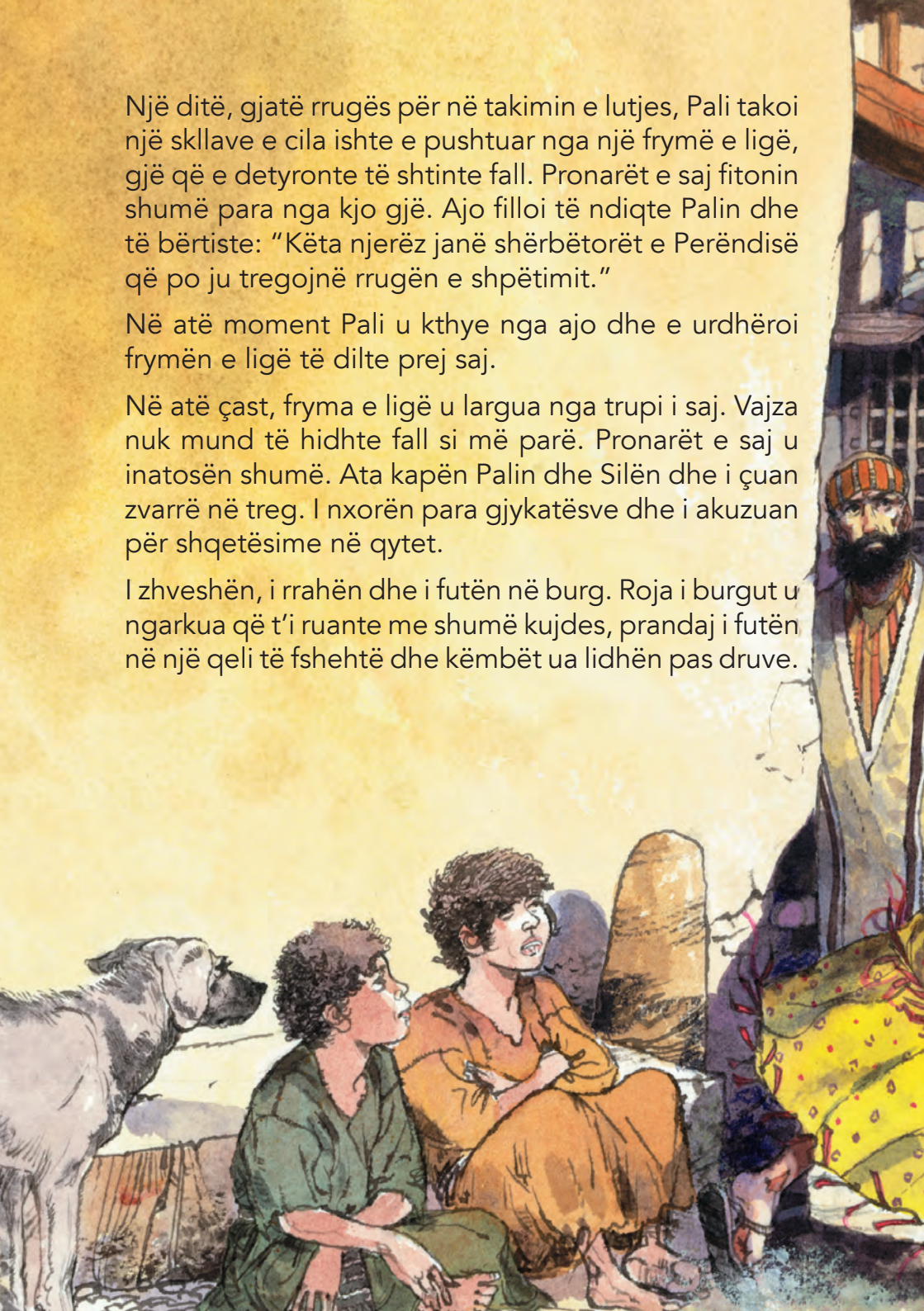

Një ditë, gjatë rrugës për në takimin e lutjes, Pali takoi një sklave e cila ishte e pushtuar nga një frymë e ligë, gjë që e detyronte të shtinte fall. Pronarët e saj fitonin shumë para nga kjo gjë. Ajo filloi të ndiqte Palin dhe të bërtiste: "Këta njerëz janë shërbëtorët e Perëndisë që po ju tregojnë rrugën e shpëtimit."

Në atë moment Pali u kthye nga ajo dhe e urdhëroi frymën e ligë të dilte prej saj.

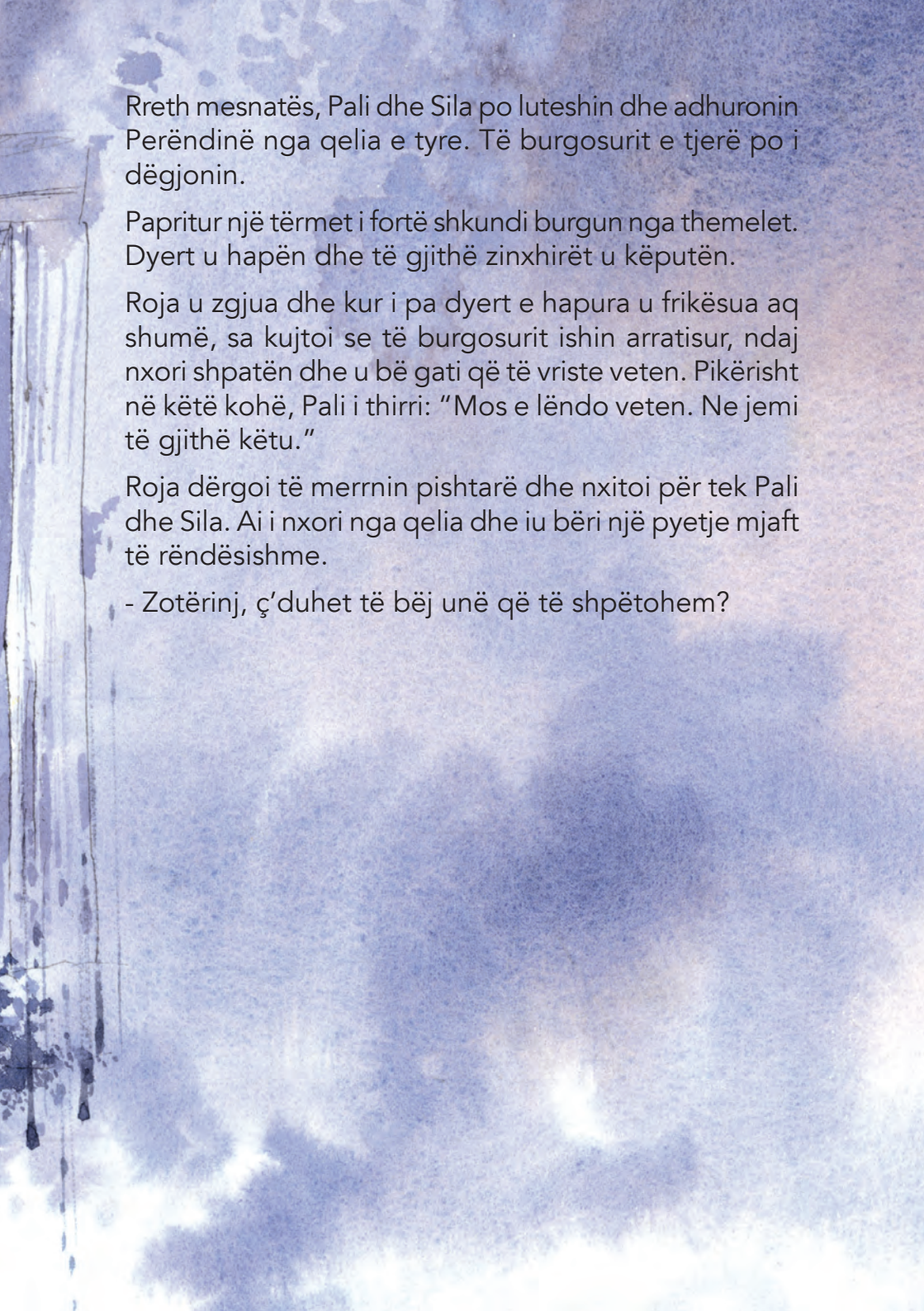
Në atë çast, fryma e ligë u largua nga trupi i saj. Vajza nuk mund të hidhte fall si më parë. Pronarët e saj u inatosën shumë. Ata kapën Palin dhe Silën dhe i çuan zvarrë në treg. I nxorën para gjykatësve dhe i akuzuan për shqetësime në qytet.

I zhveshën, i rrahën dhe i futën në burg. Roja i burgut u ngarkua që t'i ruante me shumë kujdes, prandaj i futën në një qeli të fshehtë dhe këmbët ua lidhën pas druve.

Rreth mesnatës, Pali dhe Sila po luteshin dhe adhuronin Perëndinë nga qelia e tyre. Të burgosurit e tjerë po i dëgjonin.

Papritur një tërmet i fortë shkundi burgun nga themelet. Dyert u hapën dhe të gjithë zinxhirët u këputën.

Roja u zgjua dhe kur i pa dyert e hapura u frikësua aq shumë, sa kujtoi se të burgosurit ishin arratisur, ndaj nxori shpatën dhe u bë gati që të vriste veten. Pikërisht në këtë kohë, Pali i thirri: "Mos e lëndo veten. Ne jemi të gjithë këtu."

Roja dërgoi të mernin pishtarë dhe nxitoi për tek Pali dhe Sila. Ai i nxori nga qelia dhe iu bëri një pyetje mjaft të rëndësishme.

- Zotërinj, ç'duhet të bëj unë që të shpëtohem?

“Beso në Zotin Jezus Krisht dhe do të shpëtohesh!” ishte përgjigja e Palit.

Pastaj Pali dhe Sila i shpjeguan rojës dhe familjes së tij Lajmin e Mirë të Ungjillit të Jezus Krishtit. Ata besuan të gjithë dhe u pagëzuan. Sa të lumtur ishin!

Roja i burgut u pastroi plagët e Palit dhe Silës dhe urdhëroi që t’u përgatisnin atyre ushqim.

Ditën tjetër gjykatësit dërguan oficerë për të liruar Palin dhe Silën. “Mund të shkoni tani!” u thanë ata.

“Aspak” u tha Pali. “Ne jemi qytetarë romakë dhe na rrahën e na futën në burg pa gjyq. Le të vijnë vetë gjykatësit dhe të na lirojnë nga burgju.”

Gjykatësit u turpëruan shumë kur morën vesh që Pali dhe Sila ishin qytetarë romakë. Ata nxituan t’i nxirrnin nga burgju dhe iu kërkuan me mirësjellje të largoheshin nga qyteti.

Përpara se të iknin nga Filipia, Pali dhe Sila shkuan në shtëpinë e Lidias ku u takuan përsëri me besimtarët.

Pali u drejtua për në qytetin madhështor të Athinës. Ai u mërzi shumë kur pa aq shumë njerëz që adhuronin idhuj. Çdo ditë ai diskutonte me besimtarët në sinagogë dhe me cilindo që ndodhej në treg.

Njerëzit e ditur të Athinës kishin dëshirë të diskutonin ide të reja dhe ishin të interesuar të dëgjonin ato që u thoshte Pali. Kështu që ai qëndroi në vendin ku ata takoheshin dhe u foli për Perëndinë e madh që krijoi qiejt e tokën dhe që vazhdon të kujdeset për gjithsecilin prej nesh. Ai i paralajmëroi ata se Perëndia urdhëronte çdo njeri të pendohej për mëkatet e veta dhe se Ai do ta gjykonte botën me drejtësi!

Kur Pali u tregoi për ringjalljen e Jezusit prej së vdekurish, disa prej dëgjuesve e tallën, por të tjerët donin të dëgjonin më shumë për këtë. Disa e besuan vërtetë mesazhin e Ungjillit që ndau Pali.

Nga Athina, Pali vazhdoi për në Korint. Atje qëndroi me Prishilën dhe Akuilan. Ata ishin çadrapunues si ai, prandaj edhe ai punoi bashkë me ta në këtë zanat.

Çdo Shabat, Pali shkante në sinagogë për të ndarë me judenjtë dhe grekët Ungjillin e Jezus Krishtit. Ai predikoi me besimin e plotë që Jezusi ishte me të vërtetë Krishti, por judenjtë nuk e besuan.

Që atëherë, Pali nuk shkoi më në sinagogë, por nisi të predikonte në shtëpinë ngjitur me të. Familje të tëra e dëgjuan Fjalën aty, e besuan dhe u pagëzuan.

Një natë Perëndia i foli Palit në ëndërr duke i thënë të mos kishte frikë. "Vazhdo të ndash mesazhin tim "i tha Ai. "Unë jam me ty. Askush nuk do të të lëndojë. Kam shumë njerëz në këtë qytet."

Kështu Pali qëndroi një vit e gjysmë aty duke u mësuar njerëzve Fjalën e Perëndisë.

Pali predikoi në shumë qytete dhe fshatra. Në disa vende ai u mirëprit dhe kisha u rrit dhe lulëzoi. Në disa të tjera njerëzit e kundërshtuan dhe i shkaktuan shqetësime.

Pali dhe shokët e tij qëndruan në portin e Troasit për një javë. Një natë para se të largoheshin, Pali i predikoi grupit në një dhomë të katit të sipërm të një shtëpie. Një djalosh që quhej Eutik ishte ulur në pjesën e jashtme të dritares duke e dëgjuar. Pali kishte aq shumë për të thënë, sa nuk ndali së foluri deri në mesnatë. Eutikun e zuri gjumi dhe ra nga parvazi drejt e në tokë.

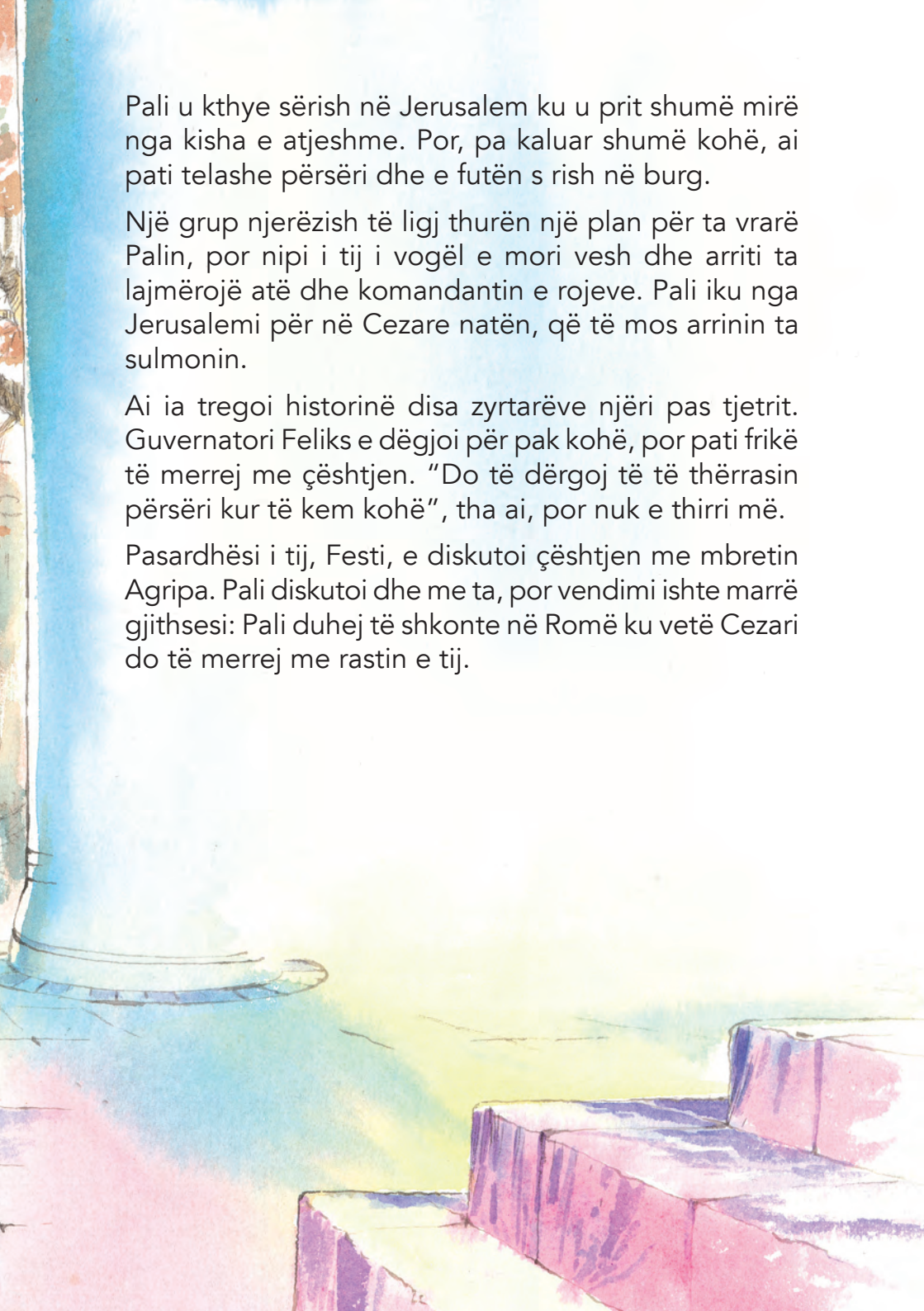
Njerëzit e kujtuan të vdekur. Pali zbriti dhe u turr te djaloshi duke i vënë duart rreth krahëve. "Mos u shqetësoni", u tha, "Ai është gjallë."

Ata u ngjitën sërish lart, ndanë bukën dhe vazhduan të flisnin deri në agim. Palit iu desh të largohej, ndërsa Eutiku u kthye shëndoshë e mirë në shtëpi.

Pali u kthye sërish në Jerusalem ku u prit shumë mirë nga kisha e atjeshme. Por, pa kaluar shumë kohë, ai pati telashe përsëri dhe e futën s rish në burg.

Një grup njerëzish të ligj thurën një plan për ta vvarë Palin, por nipi i tij i vogël e mori vesh dhe arriti ta lajmërojë atë dhe komandantin e rojeve. Pali iku nga Jerusalemi për në Cezare natën, që të mos arrinin ta sulmonin.

Ai ia tregoi historinë disa zyrtarëve njëri pas tjetrit. Guvernatori Feliks e dëgjoi për pak kohë, por pati frikë të merrej me çështjen. "Do të dërgoj të të thërrasin përsëri kur të kem kohë", tha ai, por nuk e thirri më.

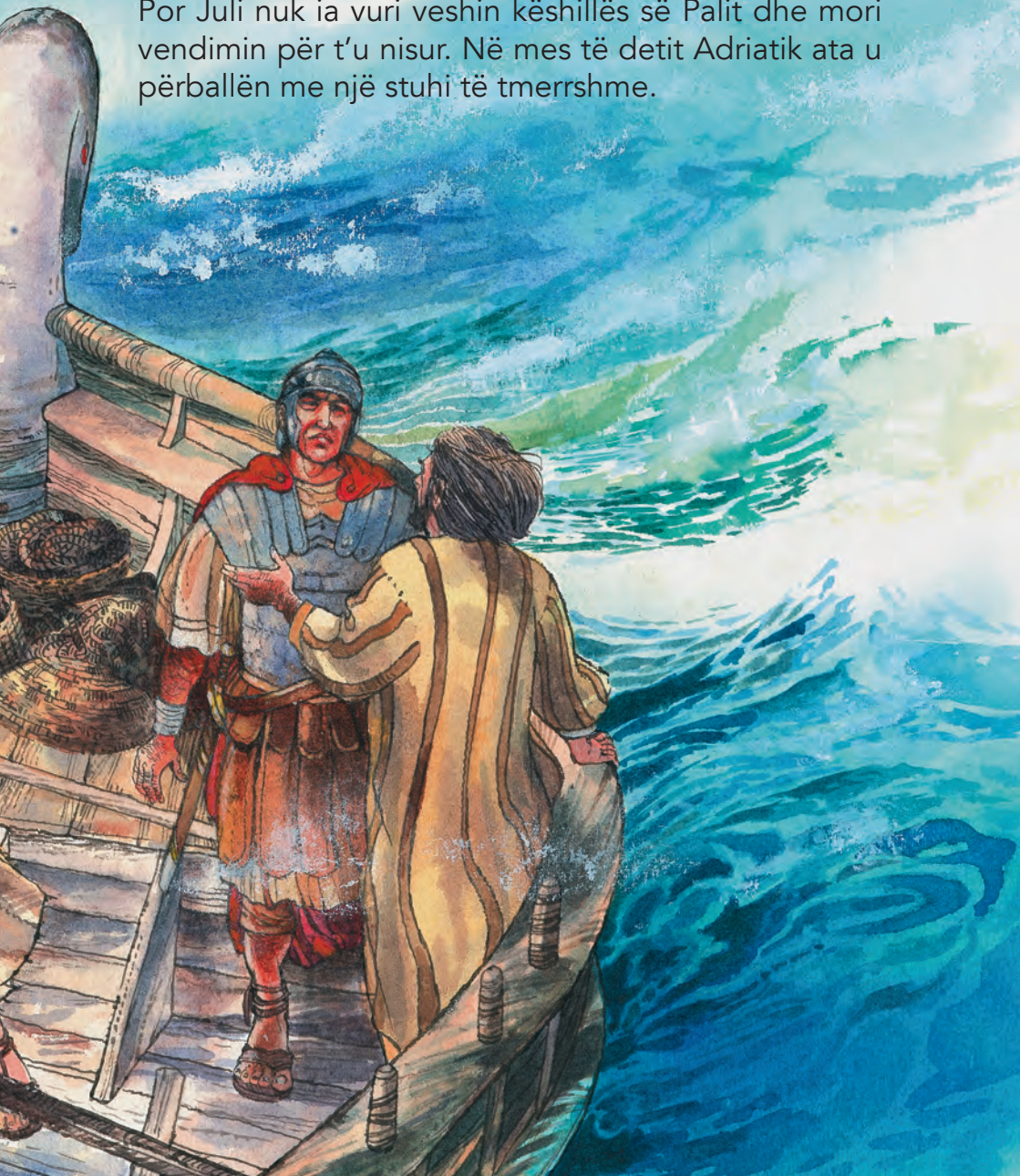
Pasardhësi i tij, Festi, e diskutoi çështjen me mbretin Agripa. Pali diskutoi dhe me ta, por vendimi ishte marrë gjithsesi: Pali duhej të shkonte në Romë ku vetë Cezari do të merrej me rastin e tij.

Kështu ai u nis me anije për në Romë nën kujdesin e një centurioni romak të quajtur Jul. Anija ndaloi në Sidon dhe Pali u lejua të takonte miqtë e tij aty. Rruga i çoi ata në veri të Qipros dhe në Mira, në Azi, ku ndërruan anije. Ata përparonin ngadalë dhe me vështirësi pasi era i nxirrte shpesh nga kursi i paracaktuar. Udhëtimi po bëhej gjithnjë e më i rrezikshëm.

Në portin e Limaneve të Mira, në ishullin e Kretës, Pali e paralajmëroi Julin: "Shoh që ky udhëtim do të përfundojë në një fatkeqësi. Duhet të qëndrojmë këtu."

Por Juli nuk ia vuri veshin këshillës së Palit dhe mori vendimin për t'u nisur. Në mes të detit Adriatik ata u përballën me një stuhi të tmerrshme.

Anija nuk vazhdonte dot më tej dhe era me forcën e një uragani e hidhte sa andej-këndeje. Varka e shpëtimit u desh të ngrihej nga uji që të mos shkatërrohej. Erërat po e rrihnin kaq fort anijen, sa detarët nisën ta hidhnin në det ngarkesën që kishin me vete për ta lehtësuar atë. Ditën e tretë ata hodhën në ujë edhe disa nga pajimet e anijes. Stuhia ishte kaq e egër sa të gjithë i humbën shpresat për shpëtim.

Pali u kujtoi këshillën e tij kur ishin te Limanet në Kretë. "Por mos u dëshpëroni", u tha ai. "Asnjë nga ne nuk do të humbasë. Vetëm anija do të shkatërrohet."

Një engjell i Zotit më foli mbrëmë dhe më tha që të gjitha jetët në këtë anije do të shpëtohen. Unë kam besim te Perëndia që kështu do të ndodhë.

Pas katërmbëdhjetë netësh në det të hapur, detarët ndien se po i afroreshin tokës. Ata matën thellësinë dhe panë se po bëhej më cekët. Tani po afrohej rreziku që të copëtoheshin në shkëmbinj.

Detarët lëshuan katër spiranca nga pupa e anijes dhe u lutën që të agonte. Ata menduan të arratiseshin dhe u munduan të lëshonin sandallin në det ndërsa bënin sikur po lëshonin spirancat.

Pali u përball me centurionin me guxim: “Nëse këta burra nuk qëndrojnë në anije, ne nuk do të shpëtojmë.”

Kështu ushtarët i prenë litarët e sandallit dhe e hodhën atë në det. Para agimit, Pali i nxiti të gjithë të hanin diçka. Ai mori pak bukë, falënderoi Perëndinë për të dhe të tjerët morën guxim e bënë të njëjtën gjë.

Kur zbardhi dita ata mundën të shihnin një breg me plazh ranor. Para se anija të arrinte bregun ajo ngeci në cektinë. Anija u bë copë-copë nga dallgët që e rihnin.

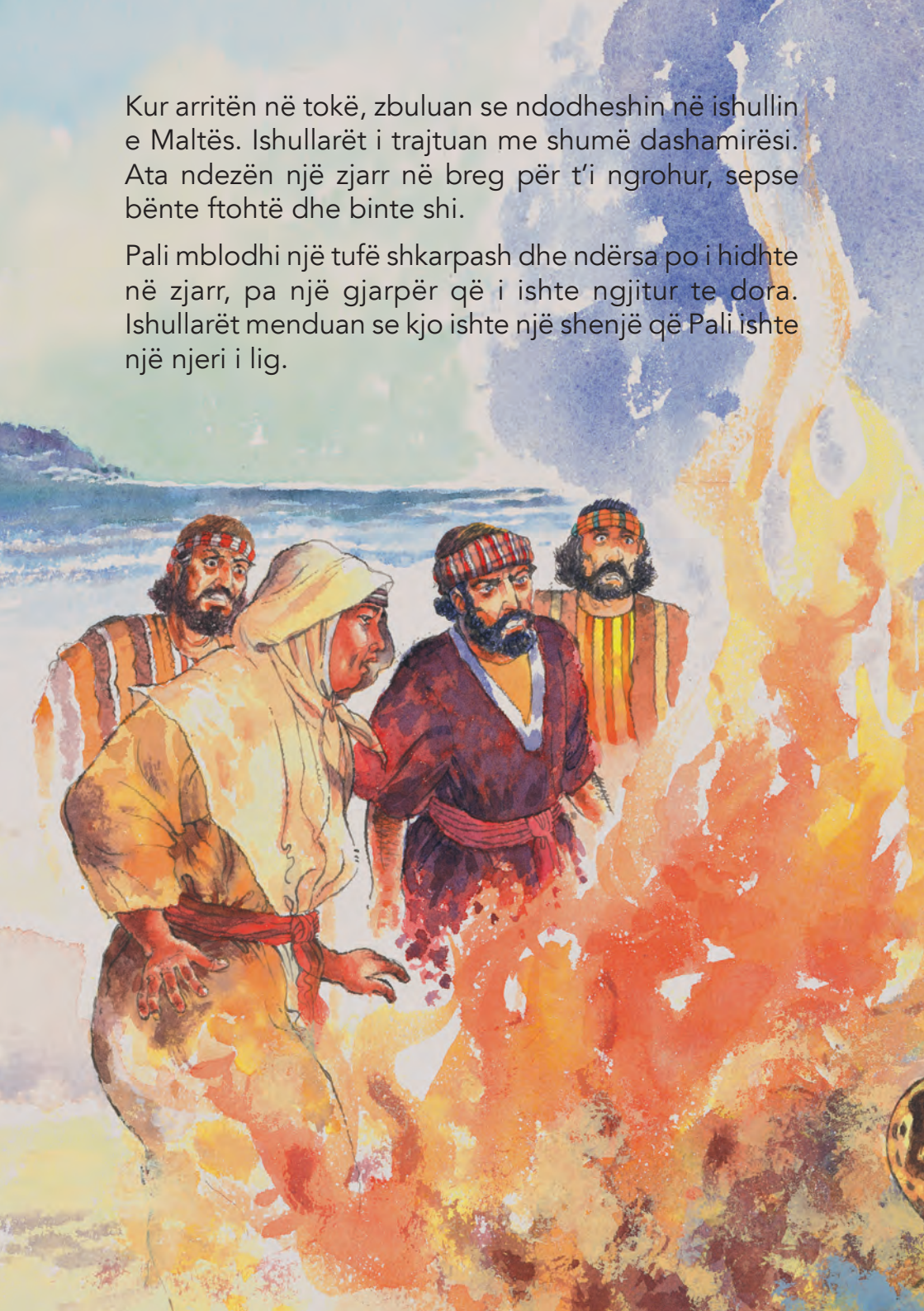
Ata që mund të notonin u hodhën nga bordi dhe notuan drejt tokës. Të tjerët u mbajtën në copat e thyera dhe dërrasat e anijes.

Të gjithë mbërritën shëndoshë e mirë në breg.

Kur arritën në tokë, zbuluan se ndodheshin në ishullin e Maltës. Ishullarët i trajtuan me shumë dashamirësi. Ata ndezën një zjarr në breg për t'i ngrohur, sepse bënte ftohtë dhe binte shi.

Pali mblodhi një tufë shkarpash dhe ndërsa po i hidhte në zjarr, pa një gjarpër që i ishte ngjitur te dora. Ishullarët menduan se kjo ishte një shenjë që Pali ishte një njeri i lig.

Kur Pali e hodhi gjarprin në zjarr dhe nuk i ndodhi gjë e keqe, ata ndryshuan mendim dhe e morën për perëndi.

I pari i ishullit të Maltës u kujdes shumë për Palin dhe grupin e tij. Shumë njerëz të sëmurë, përfshirë këtu edhe babain e të parit të ishullit, u shëruan nga sëmundje të ndryshme, pasi Pali iu lut Perëndisë për ta.

Pas tre muajsh një tjetër anije u bë gati për t'i çuar në Itali. Më në fund Pali arriti në qytetin e Romës. Ai ishte atje si i burgosur, por u lejua të jetonte i vetëm në një shtëpi me një ushtar si roje. Pali predikoi me guxim në Romë dhe disa nga ata që e dëgjuan Ungjillin besuan në Zotin Jezus Krisht. Për dy vjet, në shtëpinë e tij burg, Pali mundi të predikonte dhe t'u mësonte njerëzve për Jezusin.

I njëjti Ungjill që ndau Pali, vazhdon të predikohet edhe sot e kësaj dite dhe të jetë jetëndryshues për njerëzit. Disa vende në botë ende kanë nevojë të dëgjojnë Lajmin e Mirë për Jezusin. Misionarë si Pali janë të domosdoshëm sot për të treguar se Perëndia aq shumë e deshi botën, sa dha Birin e Tij të vetëmlindur që të vdesë në kryq për mëkatarët. Ata që e besojnë këtë, do të kenë jetë të përjetshme.

UDHËTIME ME AVENTURA

Perëndia dërgoi Palin të udhëtonte në shumë vende interesante për t'ju treguar njerëzve rreth Jezusit. Këto udhëtime ishin të gjata, të rrezikshme dhe plot aventura.

**Ti mund ta lexosh këtë histori në Bibël,
në librin e Veprave të Apostujve.**

LISTË BROSHURASH

1. Noe Plani i shpëtimit	10. Elia Njeriu i mrekullive të Perëndisë
2. Sara dhe Abrahami Premtimi i mrekullueshëm	11. Ezekia Zgjedhjet e mbretit
3. Jozefi Ëndërrimtari i Perëndisë	12. Jeremia Një burrë me një mesazh
4. Miriami Sekretet e motrës së madhe	13. Danieli Princi që lutej
5. Sansoni Fuqia e njeriut të fortë	14. Jezusi Fëmija i premtuar
6. Samueli Djali i bindur	15. Jezusi është gjallë Historia mahnitëse
7. Davidi Luftëtari trim	16. Sauli Mrekullia në mes të rrugës
8. Jonathani Miku besnik	17. Pali Udhëtime me aventura
9. Jobi Miku durimmadh	18. Barnaba Zemërdhënës

